

«Εδώ ο κόσμος καίγεται και κάποιιοι συνεχίζουν να ασχολούνται με τους παλαβιραίους της Χ.Α., την οποία αντί να περιορίζουν, τη δυναμώνουν», έγραφε χθες η εφημερίδα «Κόντρα» του Γ. Κουρή. Σε ανάλογο ύφος και αρκετοί δημοσιογράφοι, είτε σχετίζονται με τον Ομιλο Κουρή είτε φλερτάρουν με ακροδεξιούς πυλώνες. Επιχειρήματα του τύπου «δεν είναι δεμένη η δικογραφία», «είναι έωλες οι κατηγορίες» ή «όσο ασχολούμαστε με αυτούς τόσο θα δυναμώνουν» (εφ. «Δημοκρατία») είναι στην καλύτερη περίπτωση εθελοτυφλία. Όταν σε 700

σελίδες ο εισαγγελέας αλλά και οι εφέτες ανακρίτριες έχουν περιγράψει άγρια εγκλήματα, ξυλοδαρμούς, μαχαιρώματα, επιθέσεις με στείλιάρια και εντολές σαφείς και με ονοματεπώνυμα, έχουν περιγράψει ποια ώρα με ποιους συνεργούς και με τι όπλα δολοφονήθηκαν και κακοποιήθηκαν άνθρωποι, έχουν περιγράψει με πλήρη στοιχεία και μαρτυρίες ποιοι έδιναν τις εντολές και ποιοι τις εκτελούσαν, όταν τα ίδια τα θύματα αναγνωρίζουν τους δράστες, τότε πώς είναι δυνατόν να διατυπώνονται κρίσεις περί αδύναμης δικογραφίας ή έωλων κατηγοριών; Μπορεί να υπάρχει πάντα το τεκμήριο αθωότητας αλλά όταν κάποιος κρατάει το μαχαίρι με εντολή του αρχηγού και το μπήγει στην καρδιά του θύματος τότε το να λέμε ότι η κατηγορία είναι έωλη είναι τελικά έως και ύποπτο. Για να τελειώνουμε, λοιπόν, ποτέ άλλοτε για όσους έχουν δει εισαγγελικά πορίσματα με βάση τον 187.1 δεν έχει τεκμηριωθεί σε τόσο μεγάλο βαθμό η δράση μιας εγκληματικής οργάνωσης.

Αντα Ψαρρά

(ΕφΣυν 18/10/2014)